ELNUL IN לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל בראתי יצר הרע ובראתי לו ZEDO אלטר בן ר׳ טובי׳ ז״ל ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם at שלמה ע"ה קורץ **Cities Edition** 34 Mariner Way, Monsey, NY 10952 @ All Pights Posoryod פרק ה׳ דאבות

שבת קודש פרשת חוקת - ז׳ תמוז תשפ״ד Shabbos Parshas Chukas - July 13, 2024

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY GO TO: WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ 👟 370 שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיה"ס זאת הקת התורה אשר צוה ה' לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו

אליך פרה אדמה תמימה ... (ימ-ב) - ודע מה שתשיב לאפיקורס רש״י: לפי שהשטז ואומות העולם מונין את ישראל לומר מה המצוה הזאת ומה טעם יש בה. לפיכר כתב בה חקה. גזירה היא מלפני ואיז לר רשות להרהר אחריה. הנה ותיאור היוצא מתחילת דבריו הוא. שמצות 'פרה אדומה' היא אכז חוק בלי טעם. וראו זאומות והיצר לנכוז לתבוע טעמה. בידעם שאיז בפינו מענה, ותהיה בטענתם פתחוז זה להתלוצץ מהתורה כולה. ובעקבות כך ידינו על התחתונה, ובלית ברירה מוטל עלינו להשיב להם ב׳דוחק׳ שהמצוות הם ׳חוקים׳ ושאיז לנו חלק בנסתרות. כלומר. איז לנו תשובה די מספקת כדי להתגונן מטענתם. ולא נשאר לנו כי אם 'להתחמק' בתשובה שכמעט ואיז בה תועלת. וכפי שמביז כל בר דעת. שאיז זו תשובה מספקת הניא את האומות ואת היצר ממזימתם להטיל דופי בתורה. אולם לאחר שביאר כל המקראות ופרמי הדינים השייכים למצות הפרה. הוא מביא מצם נחמד למצוה זו זיסודו של רבי משה הדרשו (פסוק כב), שמבארו בדרך משל, לבו שפחה שטינף לטרין של מלך. עיי״ש. ונשאלת השאלה. אם אכן יש טעם נכון לשאלתם מה ענין כל

זרוחק הזה? למה לא נשתיק אותם בתשובה ניצחת שאכז גם למצוה זו יש טעם? ובדרר המוסר יש ליישב שלימדה תורה דרר ארז למי שעדייז איז דעתו רחבה ואיז יכולתו להשיב לכסיל כאיולתו. האיך מוטל עליו להתמודד עם פורקי עול ושונאי תורה הנטפלים אליו ושואלים כל מיני שאלות על היהדות. כי בכגוז דא מוטל עליו רעת. שבדרר כלל איז אלו משתוקקים 'להביז ולהשכיל'... וכל מטרתם הוא להביאו ידי מבוכה. כדי שיהיה בידם פתחוז פה להתפאר בה׳ריקנות׳ שבהם. ויאמרו כי

אדערוען לשוים נאת זיב אברים זנאל עדוו ויראו כל העדה כי גוע אהרז ויבכו את אהרז שלשים יום

כל בית ישראל ... (כ-כמ) - בענין מדתו של אהרן הכהן רש״י: ״כל בית ישראל, האנשים והנשים, לפי שהיה אהרז רודף שלום ומטיל. אהבה ביז בעלי מריבה וביז איש לאשתו". עכ"ל. הרי. רש"י בא לפרש מדוע דוקא גבי אהרז נאמר שבכה "כל" בית ישראל. והיינו משום שאהרז היה רודף שלום. וע"כ כל אחד ואחד היה מרגיש הצער בהסתלקותו. וע״כ בכה ״כל״ בית ישראל.

ויש לבאר קצת מדתו של אהרן, דהנה תנן במתני' (אבות א. יב): "הלל ושמאי קבלו מהם. הלל אומר: הוי מתלמיריו של אהרז. אוהב שלום ורודף שלום. אוהב את הבריות. מקרבן לתורה", ע"כ. ואיתא במס' כלה רבתי (פרק ג'): "זיבכו את אהרן שלשים יום ל בית ישראל, אפילו נשים. ולא נשים בלבד, אלא היו מפלשין טיט ועפר בטף ובוכין. לקיים מה שנאמר כל בית ישראל. תאנא שמונים אלף בחורים. קרואים בשם אהרז. מטתו. אמרו מרממותיה; ומאז דאהדר ואיעברה". ע"כ. וגירסת המנורת יצאו אחרי המאוד: ״תנא, שמונים אלף בחורים קרואים בשם אהרן, יצאו אחרי מטתו, ממאן דהוה בעי לגרשה והדרה ואיעברה", ע"כ. הרי, אהרז הכהז החזיר לכל הפחות שמונים אלף זוגות. שאם היה שמונים אלף בחרים שנקראו בשם ״אהרו״. ע״כ לכל הפחות הטיל

צודקים הם בהשקפתם שעל האדם להיות חפשי מז המצוות ר״ל. ולשם ראי׳ה לדבריהם יספרו שגם שאלו לאחר מז האדוקים במצוות מה טעם יש בהליכותיהם השונות. והלה לא ידע להשיב, וזהו סימן שהכל הבל עפ״ל.

ולכן גם אם במקרה יש בידו מענה על מה שאזניו שומעין. אם אינו מלומר לקרב רחוקים איז לו להשיבם דבר. רק יפטור אותם בקצרות. שבאמונה אנו עושים כל מה שאמרה תורה ומה שקיבלנו במסורת מאבותינו, ולא ירע לבבו על כך שיהיה זה סיבה להתפארותם כנזכר. וזאת משני טצמים 🗴 כי על פי רוב כשרוצים לפתוח דו שיח עם בני אדם. הם פותחים בשאלות שיש לכל אחד מענה להז. וזוהי תחבולה בידם לפתותו ולהוכיחו ש׳דעתו רחבה׳ והינו מוכשר להשיב להם ולנצחם. בידעם שעל ידי זה יתעורר בו חשק להאריך עמהם בשיחה כדי להחזירם למוטב 'ברוב בינתו'... ואם כז כשימנע מלהשיבם תחילה. לא יבואו ע"ז לידי התפארות. כי בלבם פנימה הם יודעים שעדיין יש לך מה להשיב. ב. גם אם יש צד שסירובו מלענות להם כבר תשמש עבורם כנצחוז. איז זו סיבה לענותם. שמא יבואו לבסוף לידי שאלה שעליהם לא יהיה בידו מענה. ואז מלבד מה שיהיה זה נצחוז עבורם. עלולים הדברים לעורר בו ספיקות ובלבולים. ומוטב אם כן שינחלו כבר הצלחתם שעה אחת קודם...

מסיבה זו לא גילה רש"י טעמו של רבי משה הדרשו רק אחר שסיים לפרש כל דיני הפרה. כי זוהי השלמה להתשובה להיאמר להנפשות הטוצות: כשם שהתורה מלמדת מצוותיה מבלי לפרש חוקיה, כך עלינו לקיימן בפועל גם אם אינכם משיגים טעמיהו! ורק לאחר מכן גילה טעמו של רבי משה הדרשן, כדי להורות עוד על התשובה הראויה להם: שאם באמת רצונכם ללמוד ׳יהדות׳ ואינכם מתכוונים לקנטר. פנו לכם אל רבי משה הדרשו. כלומר אל הצדיק הקרוי 'משה'. כי כל צדיק קרוי משה (זוה"ק תיקוז סט) – והוא ברוחב בינתו ידרוש לפניכם עניני יהדות מבלי שינזק על ידי זה... שלום בשמונים אלף זוגות.

וביאר **הנאון ר' שלמה קלוגר** מדוע דוקא אהרן הכהן היה מי שהיה ״רודף שלום". ומטיל שלום בין איש לחבירו, ובין איש לאשתו? דהנה דתנו במתני (עוקציז ג', י״ב): ״אמר רבי שמעוז בז חלפתא לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום שנאמר (תהלים כט. יא): ה' עוז לעמו יתז ה' יברר את עמו בשלום", ע"כ. הרי הכלי שמחזיק ברכה הוא "שלום". ואהרן הכהן היה מי שמברר כלל ישראל עם "ברכת כהנים". ואותו ברכה לא שייר לחול אם לא היה הכלי להחזיק אותו ברכה, וע״כ אהרז הכהז שהיה מברך כלל שראל הוא היה מי שמטיל שלום ביז איש לחבירו ובין איש לאשתו, ורק על ידי זה שייך לחול הברכה. וצל פי זה יש לבאר צוד נקודה. דאחר מיתתו של אהרז כתיב: "וישמע הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי״. ופרש״י. מה שמע הכנעני שבא להלחם עם כלל ישראל? ״שמע שמת אהרן ונסתלקו ענני כבוד". הרי עם מיתתו של אהרן נסתלק הענני הכבוד. וידוע שהענני הכבוד היו מגינים על כלל ישראל מכל רעות שבעולם. וזהו בזכותו של אהרז הכהז. ולפי הנ״ל מובז הייטב. דכיוז שאהרז הכהז היה מטיל שלום ביז כל אחד ואחד. בזכותו בא ברכה לעולם. וכלל ישראל היו נשמר מכל רעות שבעולם. זהו הכח של שלום. שמביא ברכה עד איז סוף. וכשמת בטלה הר ברכה.

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשמלו שליט"א, דארב ברוך הירשמלו שליט"א, דעיטס דויט ברוך, קליבלנד הייניס A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (8) **Q:** What should one do if he discovers a blemish in his purchase? A: He should notify the seller immediately, and also stop using the item. Because if he keeps using the item, it is considered in halacha as a mechila - annulling his right to void the sale. If he does notify the seller, keeps using it, and then claims he didn't know that using is a *mechila*, there are two opinions if he can still void the sale. **Pischei Teshuva** (1) holds he cannot void the sale. Aruch Hashulchan holds (2) that he can.] If he kept using the item and cannot void the sale because of the blemish *[mum]*, there may be another way to void the sale. If the item is worth more than 1/6 less than what he paid because of the blemish, the laws of *ona'ah* give him the right to void the sale within the time allowed to void sales that have ona'ah (3).

O: If one finds a basic flaw in a purchased item and wants his money back, and the seller has a proper replacement item, can the buyer say that he would rather have his money back? A: The seller has the right to give a proper replacement item (4).

O: A buyer finds a basic flaw, and no replacement is available. The buyer wants his money back and the seller says that he will give him store credit on future purchases. Does the buyer have to take that offer or can he get his cash back?

A: The buyer has the right to get cash back and the seller has no right to force him to take credit (5). Many sellers do this against halacha. Even if he offers him a larger amount of credit the buyer does not have to take it. Such an offer seems to also be *Ribbis*.

Q: A person bought a *sefer* and found a flaw in the pages after writing his name in it. He brings it back to the seller who refuses to take it back with the excuse that the buyer should have examined the sefer before writing his name in it. Who is correct? A: If it is such a blemish that is not apparent right away, but rather the type of blemish that you would only notice when you get to that page, as is often the case, in that case he may return the sefer after a long time, even though he wrote his name into it,

since that is a normal thing to do. He must stop using the item as soon as he finds the blemish, as explained above.

ביו הריחיים – תבליו מדף היומי – בבא בתרא טז. אול בדי לשלם בפל״ - Rava learns from a *pasuk* that איוב would steal fields from געל בדי לשלם. make improvements to them at his own cost and then return it to them in much better shape. The ב'מ סא:] learns from "לא תגעבו' that one may not steal על מעד למיקט for the intention of annoving him. Nor may one steal with the intention of getting caught so he can בפל to the נמיל Rashi explains this is referring to someone who wants to benefit his friend, but knows he won't accept a handout, so he steals his item with the intention of getting caught, thus being liable to pay

his friend the לגנוב דרך שחוק או כדי לשלם כפל ,Dhe Gemara says, this is אסור לגנוב דרך שחוק או כדי לשלם כפל ,paskens והיל משמ"חאין שו to do. The שמיראל ווא אסור לגנוב דרך שחוק או כדי לשלם כפל , Many meforshim ask how אינע was permitted to steal the fields of orphans with the intention of improving them? The אינע אינע says this איכער says this איכער אינע only for בני ישראל but since איזב, but since איזב, but since these fields is made by בני ישראל only for בני ישראל but since בני ישראל a Yid. he could do it. This fits nicely because this that lyoy stole these fields is made by איוב bolds איוב bolds איוב because since they (עמק שאלה נח, שאילתא ד' says (צגי"ב bolds איוב bolds לשיטתו (לעיל טו were voung they wouldn't realize he took the fields and he would only be considered a אואל שלא מדעה. Or. maybe he took it בתורת אפוטרופסות.

אניל אות ג'**ו לי יוסף עניל (**eanv other ב) איני א אות ג'ו **לי יוסף עניל) אות ג'ו לי יוסף עניל** (איני אות ג'ו **לי יוסף עניל) like anv other** אויג'ו איני אות ג'ו לי יוסף עניל Or do we take his intentions into consideration? He answered that it would seem to depend on how we learn the original לימוד Is the Torah just a אילוי מילתא בעלמא that this type of א תגניבה included in אילוי מילתא בעלמא and we don't care about his intentions? Then, since this מעשה גניבה is a avy מילתא בעלמא we would have to say he is a גענג like any other אנב. But it is possible to learn that we do take his מכט into account and this is not a standard ימעשה גניבה" be wouldn't be a אסור Although he would be considered איז that this type of stealing is אסור. איש דרמס, he wouldn't be a עבירה.

קרקע אינה to steal איסור sonly במטלטלין is only במטלטלין because that is a איסור But we hold איסור. But we hold איסור But we hold היסור א and even according to the ראב"ם that the אלא תגוול לא תגוול sonly when one's intentions are to keep שם גוילה 'is only when one's intentions are to keep the קרקע from the אומי from the אומי from the אומי (for a while) אירנאנים from the אומי (for a while) אירנאנים (for a while) this is not considered a מטלטלין by שייד א ה ברכת ר (יעקב ד,ה ברכת) איסור that this is not considered a מטלטלין by שייד by שייד by by by because it's קניני גניבה to have קניני גניבה. איסור since קרקע אינה נגזלת and there are no קניני גניבה, there is no איסור. (1) פתחי תשובה חו"מ רלב א (2) ערוד השלחן שם רלביד (3) שער המשפט שם ב

הוא היה אומר) פתחי חשר נוירה ואוואה יוייז (5) שחייח

R' Chaim Kanievsky zt"l (Taama D'kra) would sav:

יועש משה נחש נחשת וישמהו על הנס" - Why did Hashem tell Moshe Rabbeinu to put a copper snake on a stick? If it was only so that the people should look up and *Hashem* will heal them, he could have put anything on the stick. Perhaps we can learn from **Rashi** in *Parshas Korach* (17-13) regarding the plague after the terrible story of Korach, who writes that Moshe was commanded to "Tell Aharon to bring the ketores ... and the plague stopped." This was to inform them that it was not the *ketores* that was killing the people; it was their sins that was killing. Here, too, *Hashem* said to hold up a snake to let them know that it was not the snake that was killing because if you look at it you'll be healed. It's your sins that are killing.

A Wise Man would say: "In everyone's life, at some time or another, our inner fire goes out. It is then burst into flame by an encounter with another human being. We should all be thankful for those people who rekindle the inner spirit."

מוסדש לעלוי נשמה ר' אברהם DON'T Miss The Point! -In Shuls... בן אהרן אליפלך גאלדפארב ... Build THAT Connection W/HIM Through MATCHING Actions! ל. יארצייט כיט סיוו העעליט already signs 855 400 5164 / Text 800 917 8309 / kvodshomavim org תהא נשמתו צרורה בצרור החיים

To place an ad or to dedicate in your city for a simcha, vahrzeit or any reason, please send an email to:Torahtavlin@vahoo.com

б

מעשה אבות סימו

וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר ... (יב-ח)

The sacred gravesite of *Aharon Hakohen* is known to both Arabs and Jews. Indeed, one of the benefits of Israel's peace treaty with the Hashemite Kingdom of Jordan is the ability and accessibility of Jordanian tourist sites, most notably the ancient city of Petra, site of the burial place of Aharon Hakohen. Petra, for a bit of historical perspective, was the capital of the Nabateans about 2000 years ago. A 13th century shrine, built by a Mamluk Sultan to commemorate the death of Aharon, can be seen on top of Mount Aharon in the Sharah range.

For seven centuries, Petra's existence was a guarded secret known only to the local Bedouins and Arab tradesmen. Finally, in 1812, a young Swiss explorer heard locals speaking of a "lost city" hidden in the mountains of Wadi Mousa (Valley of Moshe, named after *Moshe Rabbeinu* himself. The local Arabs believe it to be the place where Moshe hit the rock which gave water to the Jewish people in the desert.) In order to find the site without arousing local suspicion, the young Swiss disguised himself as a pilgrim seeking to make an offering at the tomb of Aharon, a mission which would provide him a glimpse of the legendary city. He managed to successfully bluff his way through, and the secret of Petra was revealed to the Western world.

One of the most incredible journeys in recent memory to the tomb of Aharon Hakohen took place in 1998. A most unusual meeting occurred in Jordan involving the great Chacham Yitzchak Kaduri zt'?, and the sovereign ruler of Jordan, King Hussein. Although King Hussein had been a virulent enemy of the Jews, a man who called upon the destruction of Israel. severely desecrated the Jewish cemetery on the Mount of Olives and whose troops destroyed every single synagogue in the Old City of Jerusalem before 1967, he later softened his stance. Perhaps he was warmed by an incident that occured in 1985 when the king was admitted to the Cleveland Clinic to undergo treatment for a terrible illness. A group of Jewish activists and Israeli sympathizers decided to make a point. Rather than protest the monarch's anti-Israel policies outside his hotel, they organized a blood drive at the nearby clinic which was to the benefit of the king. Their main purpose was not to protest but rather to show the world that Jews can do good even for an Arab who was a sworn enemy of Israel.

Of course, a little humor wouldn't hurt anyone and so, when the blood drive was complete, one of the organizers asked if he could include a personal note to the King from the members of his group. The wish was granted. On the note, the man wrote in big bold letters, "Your Excellency, enjoy this gift! This is the only Jewish blood you'll ever get!"

After that, King Hussein displayed a measure of friendship and even signed a peace treaty with the State of Israel. On July 25, 1994, Israeli Prime Minister Yitzchak Rabin and King Hussein appeared at the White House and signed the Washington declaration, which announced the "end of the state of belligerency" between the nations of Israel and Jordan.

In 1998, King Hussein flew Chacham Yitzchak Kaduri to Jordan as his own personal guest. The interaction between the Jordanian leader and the *Chacham* started years earlier when the *Chacham* sent a message calling upon the King to work towards peace in the world. Many wondered if Rabbeinu Yitzchak was a peace envoy on behalf of the Israeli Government. But before the meeting, Chacham Kaduri's son clarified that his father would not be visiting Amman on an official visit. He stated that the purpose of the trip was only to pray at the gravesite of Aharon Hakohen.

An entourage accompanied Chacham Yitzchak on the flight and when they landed in Amman, the capital city of Jordan, he was chauffeured in a vehicle provided by the King. However, as was pre-arranged, the *Chacham*, who by most accounts was 104 years old at the time, did not join the rest of the delegation on a specially prepared car ride up to the mountains. Instead he was flown in a helicopter - piloted by none other than King Hussein himself! As a sign of respect and deference, the King of Jordan personally flew the great Jewish Chacham up to the burial location of Aharon the Kohen Gadol, brother of Moshe Rabbeinu, buried on Mount Hor Hahor, atop the lost city of Petra. It was there that they both prayed for eternal peace.

ויפתח הגלעדי היה גבור

חיל ... (שופטים יא-א)

Yiftach HaGiladi was the Shofet called upon by the elders of *Klal Yisroel* to lead the Nation into battle against the attacking Ammonites, and while it is somewhat similar to the storyline in this week's parsha, one may wonder why Yiftach - of all the warriors in Klal Yisroel - was the man chosen.

R' Meir Shalom Cohen shlita (Meshech HaParsha) offers an interesting perspective. He writes that although at certain times, Jewish kings waged war in order to expand the holy land of *Eretz Yisroel*, by and large, the Jewish Nation is not an expansionist one. Throughout history, most of the wars fought by Klal Yisroel were defensive ones - as was often the case when an enemy would rise up and attack the Jewish people forcing them to take up arms in their defense.

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY INTODIT תורת הצבי על Yiftach was the downtrodden son of Gilad, who was thrown out his house for something he had no control over. But Yiftach grew into an able warrior with a unique ability to lead. He gained a following and people clung to him due to his sensitive nature. The amazing thing is that even though he was a strong warrior, when tasked with confronting the Ammonites, Yiftach initially engaged in diplomacy. He tried to reason with them and convince them that Klal Yisroel had no interest in waging war against them. Only after they refused to talk did Yiftach lead the Jews into battle.

What an amazing lesson we can take from Yiftach HaGiladi regarding how a person should always attempt to stay away from a fight and only engage when it is absolutely necessary.

ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן בחרב אצא לקראתך ... (כ-יח)

8.3

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

Klal Yisroel requested permission to pass through the Land of Edom enroute to Eretz Yisroel. The King of Edom flatly refused and threatened warfare if they entered his territory. But it seems as if he didn't threaten forcefully. Why does he use the words "פו בחרב אצא"? Maybe I'll come out: as if he was uncertain of his actions?

In Lashon Kodesh there are two ways to express the word "maybe" - אולי, The Vilna Gaon zt"l famously explains is used if you want something to happen, while ופן is used if you want that "maybe" does not actually take place. There are many examples in *Tanach* of both. Perhaps we can say that ideally, Edom would have relished the opportunity to annihilate the Jewish Nation, as we know, עשו שווא לעקב. However, they were deathly afraid of the battle and its outcome. They, therefore, said with hesitation - Q - meaning if we must wage war, we will, but would certainly prefer not to.

The Sefer Har Sinai offers another *pshat*. Rashi on this *posuk* says that Edom sent back the following message. You Jews proudly boast of your power of *tefillah*. We too were blessed by Yitzchok, "הרידים ידי עשו", and we won't hesitate to use it. But they were in a quandary. Because Yitzchok Avinu said that Esav is powerless if "הקול קול יעקב", if the Yidden are learning and living the *Torah* life. They, therefore, said since we cannot know for sure what the situation is, it's only "or" until we can ascertain your status. When Edom saw that the Yidden continued to beg for permission, they assumed it meant a spiritual downturn. Hence the next posuk continues, "איא אדום לקראתו בעם כבד". They then marched toward the Yidden with conviction, prepared for battle.

This timeless lesson of באמן אין הידים ידי עשו" cannot be more applicable than today, as the future of *Torah* lives of the Bnei HaYeshivah in Eretz Yisroel are in serious jeopardy.

Let us all help them continue learning and *davening* so that our enemies (both within and without) will be powerless, בעז"ה

משל למה הדבר דומה על כן יאמרו המשלים באו חשבון ... (כא-כו)

משל: It is said over that when **R' Avraham ben Avraham** *zt"l Hy"d*, famously known as the "Ger Tzedek" was taken from his prison cell to be burned at the stake, his guard said to him, "Here in this world we are punishing you, but in the next world you'll have your chance to avenge us."

The *Ger Tzedek* turned to his oppressor and said, "I'll tell you a story. When I was a young boy, I used to play with the children of the serfs on my father's estate. One day, after hours of work, I had shaped clay into men-shaped figurines and had placed them around the garden. As the farmer's children came through with their thick boots, they trampled and destroyed these figurines. In a fit of rage, I ran to my only didn't my father get angry at the boys, but he chastised This *Gemara* in its simplest form needs no explanation!

me for taking such nonsense so seriously. I thought to myself. 'Now I'm young and not in a position to punish them for their crime, but once I get older and have some power, I'll make them regret what they did.' However, once I got older and was in power, do you think that I seriously considered punishing them? What did they do - smash figures made of clay?"

The Ger Tzedek now raised his voice. "Do you think that once I've obtained true clarity of the next world, I'll want to take revenge against you? What are you going to do to me? Smash my body? You're just a figure of clay...'

נמשל: The *Gemara* interprets the above *posuk* as follows: "Come let us calculate the account [cheshbono] of the world; the financial loss incurred by fulfilling a mitzvah in contrast to its reward, and the pleasure and gain from father demanding that he severely punish these boys. Not *committing a transgression, in contrast to the loss it entails.*"

זאת הקת התורה אשר צוה ה' לאמר דבר אל EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה ... (ימ-ב)

Zos Chukas HaTorah is referring to the Parah Aduma. A Chok is something we cannot comprehend because we have limited brain power. How is it possible that ashes that purify one can cause another to become impure? It doesn't make sense to us. We live in a physical world and we judge situations from a physical perspective. But there is a spiritual world that is right here in our physical world, but we cannot see it, because we are physical people. If we would be able to see the spiritual ramifications of the things that happen around us, everything would be different. We would understand how things that look so bad are really good and what we think is really good, might not be so. Take for example, the terrible plague of deathly snakes that was set upon the Jewish people. *Moshe Rabbeinu* lifted up a copper snake and all they had to do was look up at the snake, and they would be saved. What was the point? Why would Moshe use an image of a snake, to remove the snakes? Is the snake a good thing or a bad thing? It seems like a contradiction!

Zos Chukas HaTorah! This is the message of Torah! We often think that things do not make sense and we would do things differently! How could Hashem do such a thing? When we find ourselves asking such questions or wondering about the ways of *Hashem*, we have to remember that this is the *Chok* of *Torah*, it is the knowledge that we simply cannot understand the perfectly good ways of *Hashem*. By recognizing and understanding that *Hashem* is running the world and everything He does is good, even if it seems like a paradox to our miniscule brains, it is still GOOD. There is a hidden, spiritual story in every thing that happens in the world, collectively and individually. We just have to remember that everything is under control - just not our control! And everything that happens makes perfect sense, just not to our limited comprehension. Our job is to be guided by the Torah, and to trust that every contradiction is truly non-fiction and very soon His plan will be revealed in all its glory.